

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udlændinges adgang til landet m. v.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Fremsat den 10. oktober 1972 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov om udlændinges adgang til landet m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 20 af 7. februar 1961, som ændret ved lov nr. 183 af 20. maj 1963 og lov nr. 203 af 27. maj 1970 foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. En udlænding, der vil indrejse til landet, kan afvises:

- 1) når han ikke opfylder de i henhold til § 1 fastsatte bestemmelser med hensyn til rejselegitimation og visering,
- 2) når det må antages, at han ikke har de til opholdet her i landet fornødne midler til sit underhold,
- 3) når det må antages, at han agter at tage arbejde, fast ophold eller ophold af længere, ubestemt varighed her i landet uden i forvejen at have indhentet den dertil fornødne tilladelse,
- 4) når det må antages, at han helt eller delvis vil ernære sig på ulovlig eller uhæderlig måde, eller hans indrejse på grund af misbrug af beruselsesmidler, herunder euforiserende stoffer, strider mod hensynet til den offentlige orden eller sundhed,
- 5) når det på grund af en tidligere idømt frihedsstraf eller af anden særlig grund må antages, at han vil indrejse hertil for at begå forbrydelser,
- 6) når hans indrejse på grund af begåede borgerlige forbrydelser af særlige grunde ikke er ønskelig,
- 7) når hans indrejse af hensyn til statens sikkerhed eller opretholdelse af ro og

orden eller som følge af deltagelse i foranstaltninger, der har en mod den danske stat eller dens institutioner rettet fjendtlig karakter, ikke er ønskelig,

- 8) når han tidligere er udvist og på ny forsøger at indrejse hertil uden at være i besiddelse af den fornødne tilladelse.

Stk. 2. En udlænding, der ikke er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, og som må antages at ville rejse videre til Finland, Island, Norge eller Sverige, kan ligeledes afvises:

- 1) når han ikke opfylder de i vedkommende land gældende bestemmelser med hensyn til rejselegitimation og visering,
- 2) når det må antages, at han ikke har de til sit underhold i det pågældende land og til sin hjemrejse fornødne midler,
- 3) når det må antages, at han agter at tage arbejde, fast ophold eller ophold af længere, ubestemt varighed i det pågældende land uden i forvejen at have indhentet den dertil fornødne tilladelse,
- 4) når det må antages, at han helt eller delvis vil ernære sig på ulovlig eller uhæderlig måde i det pågældende land,
- 5) når det på grund af en tidligere idømt frihedsstraf eller af anden særlig grund må antages, at han vil indrejse i det pågældende land for at begå forbrydelser,
- 6) når hans indrejse i det pågældende land på grund af begåede borgerlige forbrydelser af særlige grunde ikke er ønskelig.

Stk. 3. En udlænding, der ikke er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, og som er udvist af Finland, Island, Norge eller Sverige med forbud mod at vende tilbage til

Justitsmin. j. nr. L. A. 1971-37002-10.

20 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).